

# 1

De dag van vandaag is er precies zo een als gisteren en overmorgen, zo simpel is het. Je viert gewoon een volgende verjaardag in de rij van verjaardagen en hebt een leuk feest.

Veertig.

Het is maar een getal, niets om je zorgen over te maken.

Met een snelle beweging van zijn onderarm veegt Robbert de stoom van de spiegel, buigt zich naar voren en inspecteert zijn gezicht. Zijn vingertoppen volgen de groeven van zijn voorhoofd, alsof hij ze daarmee kan wegstrijken. Zijn blik valt op de schaduw onder zijn ogen. Robbert stapt naar achteren en bekijkt zichzelf kritisch in de spiegel. Hij recht zijn rug, trekt zijn buik in en duwt zijn borst naar voren. Zo, dat ziet er al veel beter uit. Hij haalt diep adem, spant zijn borstspieren en houdt zijn buik nog meer in.

‘Pap, ben je klaar? Kan ik erin?’

De douchedeur wordt opengerukt. Maartje giechelt.

‘Jezus pap, doe normaal, daar wordt-ie echt niet groter van hoor.’

Ze wijst naar beneden en grijnst. Onwillekeurig glijdt zijn blik naar onderen. Rotkind. Hij pakt haar bij haar schouders en duwt haar de deur uit.

‘Laat je ouweheer zich nu gewoon even rustig scheren; als ik klaar ben, mag jij erbij.’

Resoluut draait hij het slot om.

‘Sinds wanneer doe jij de deur op slot?’

‘Sinds ik veertig ben, nou goed?’

‘Tssss.’

Hij hoort haar woest de trap afrennen. Dat zijn dochter hem nu zo moest zien! Een ongemakkelijk gevoel bekruipt hem. En dan die reactie van haar, alsof er iets mis met hem is.

‘Maaaaam. Pap doet raar. Ik mag ineens niet meer in de badkamer.’

Hij hoort de stem van Elvie, maar kan niet verstaan wat ze antwoordt.

Vrouwengegichel. Bah. Elvie en Maartje, twee handen op één buik.

Vrouwenbuiken. Met beide handen pakt hij zijn buik vast en knijpt erin. Minstens een band van tien centimeter. Na het feest gaat hij actiever sporten, neemt hij zich voor. Zijn hand dwaalt verder naar beneden en hij speelt even met zijn piemel. Niks mis mee, jongen, hij werkt nog prima. Behalve dan dat hij wel vaker zou willen. Elvie niet. Die heeft minder vaak zin dan hij. Ze is altijd druk en kan moeilijk ontspannen als ze veel aan haar hoofd heeft. Maar als ze het doen, is het leuk en genieten ze allebei volop. Dan verzucht Elvie dat ze niet begrijpt waarom ze niet vaker vrijen. Hij begrijpt het ook niet en het frustreert hem met tijden enorm. Zoals vandaag. De spanning in zijn lichaam is groot. Hij denkt aan haar prachtige lijf, aan alles wat hij nu met haar zou willen doen en raakt opgewonden. Met de deur op slot is masturberen toch een stuk gemakkelijker, hij moet echt even afreageren. Hij geeft zich over aan zijn favoriete fantasie over seks met twee vrouwen en met een ingehouden kreun komt hij klaar.

Zo. Alles werkt gelukkig nog. Hij moet inwendig lachen om het gevoel van opluchting dat hij ervaart. Alsof het vandaag ineens anders zou zijn! Hij pakt zijn natte handdoek en veegt alles schoon. Ruikt even aan zijn handen en geniet van de geur van zijn eigen sperma voordat hij ze wast. Nu scheren.

Hij neemt de bus met scheerschuim uit het toiletkastje en maakt gewoontegetrouw een drolletje in zijn hand. Net zoals zijn vader dat vroeger deed, toen hij nog bij zijn ouders woonde. Hij klopt met zijn vingertoppen het witte schuim op zijn kin en wang. Vanavond wil hij er in ieder geval goed uitzien. Het moet het leukste feest worden sinds jaren. Ze hebben een band gehoord, de familie komt en alle vrienden zijn uitgenodigd. Veertig is tenslotte een soort van mijlpaal die gevierd mag worden. Dat vond Elvie en na twee weken gezeur over een feest vond hij dat ook. Nu twijfelt hij toch weer. Had hij niet zijn eigen plan moeten trekken en met Toon op de motor naar de Ardennen moeten gaan? Mannen onder elkaar.

Weg van familiegedoe, feestgedruis en verplichte nummers.

Weg van de waarheid.

Veertig.

Hij grijnst naar zijn spiegelbeeld. Als hij zou vertellen dat hij vijftendertig is, zouden ze het ook nog geloven. Hij trekt de huid van zijn wang strak naar beneden, het scheermesje in de aanslag. Hij zet aan bij zijn bakkenbaard. Huh? Wat is dat nu? Hij fronst en hij buigt dichter bij de spiegel. Krijg nou wat. Een aantal witte haren glinstert verraderlijk in zijn zwarte en volle bakkenbaard. Cadeautje schat. Gefeliciteerd.

Shit.

Rode strepen bloed kleuren het witte schuim. Dat kan er ook nog wel bij. Hij pakt een tissue en drukt deze een paar seconden op de pijnlijke plek. Natuurlijk. Alsof grijs worden nog niet erg genoeg is. Nauwgezet bestudeert hij de schade; het blijft bloeden. Hij zucht. Dan maar een pleister.

## 2

Elvie steekt de prikkertjes in de dadels met verse roomkaas en geeft de schaal aan haar tienerzoon.

‘Schat, ga jij even rond?’

‘Moet dat nou?’

Tergend langzaam haalt Jeroen zijn handen uit zijn afgezakte jeans. Hij zucht, haalt zijn schouders op en kijkt demonstratief de andere kant op.

‘Zal ik ook even meehelpen? Zeg maar wat ik kan doen.’

Dankbaar kijkt Elvie Sarah aan. Wat heeft Jeroen toch een schattig vriendinnetje.

Sarah pakt de schaal met hartige taart en loopt langs Jeroen de kamer in. Jeroen grijnst en hijst zichzelf op het aanrecht.

Elvie opent de oven deur. De geur van gesmolten blauwschimmelkaas en knoflook komt haar tegemoet. Goudbruine taarten met een perfecte kleur. Ze glimlacht voldaan. Als het aan haar ligt, wordt het een ideaal feest. Ze wil er alles aan doen om de veertigste verjaardag van Robbert onvergetelijk te maken.

Ze houdt van hem.

Via Facebook heeft Elvie twee vrienden van Robbert van vroeger opgespoord en als verrassing uitgenodigd. Vrienden uit zijn geboorteplaats die ze alleen van naam kent: Rudy en Wilco. Om tien uur vanavond zullen ze uit de grote kartonnen taart tevoorschijn komen. Robbert zal het leuk vinden, ze weet het zeker. Na de lagere school zijn ze elkaar uit het oog verloren. Robbert spreekt altijd met een zweem van heimwee over zijn vrienden van toen. Over de schoolvakanties, de hutten die ze bouwden in de bossen, de kwajongensstreken die ze uithaalden. Totdat de ouders van Robbert uit elkaar gingen. Robbert scheidde mee. Hij verhuisde met zijn moeder naar een andere stad en liet zijn vader achter in het café dat hij runde. Samen met al die vrouwen die hij versierde. Zo gaan die dingen. Vandaag zal Robbert weer even teruggaan in de tijd dankzij haar speurwerk. Ze glimlacht en snijdt de volgende quiche in acht gelijke stukken. Veertig is een mijlpaal, een mooie leeftijd om terug te kijken op het leven tot nu toe. Rudy en Wilco passen daarom helemaal in het plaatje dat ze heeft gemaakt van een onvergetelijk feest. Elvie is blij met zichzelf en verheugt zich op het gezicht van Robbert. Het feest kan nu al niet meer stuk.

### 3

Kotsend hangt Robbert boven de wc. Hij proeft het zure vocht van zijn slokdarm op zijn lippen. Getverderrie. Maar het lucht wel op.

Hoe lang is het geleden dat hij zoveel zoop dat hij ervan moest overgeven? Kotsen druist vast in tegen Elvies idee over een perfect feest. Pleur op met je mooie plaatjesleven. Soms wordt hij gek van al haar regel waarbij ze het liefst alles op haar manier doet. Vaak gaat hij er maar in mee om gezeur te voorkomen. Anderzijds moet hij toegeven dat hij niet zou weten wat hij zonder haar zou moeten. Zo'n feest als dit zou er gewoonweg niet zijn zonder Elvie. Hij steekt zijn kop onder de kraan en spoelt zijn mond. Plenst wat koud water in zijn nek. Lekker. Hij kijkt in de spiegel en grijnst. Hij ziet er in ieder geval veel beter uit dan Wilco en Rudy. Mijn God, wat zijn die twee veranderd. Twee mannen van middelbare leeftijd. Dat hij daar vroeger bevriend mee is geweest, hij kan het zich nog amper voorstellen. Waar moet je het over hebben met zulke saaie lolbroeken? Hij heeft zijn irritatie weggespoeld met een wodkajus. Nou ja, een paar wodkajus. In zijn hoofd is hij steeds vrolijker geworden, maar zijn buik heeft het niet geaccepteerd.

Nu is zijn maag leeg en gaat het weer. Robbert draait de deur open en voegt zich weer in het feestgedruis.

Liedjestijd. Ook dat nog.

Anton en Mariska hebben witte vellen uitgedeeld. Er staat een stoel voor hem klaar die behangen is met slingers en er hangt een blauwe ballon aan met 40 erop. De familie staat er in een groep omheen. Robbert heeft geen zin in liedjes; hij wil gewoon dansen en plezier maken. Maar zijn maag zegt hem dat het wel goed uitkomt, even zitten op een stoel en luisteren naar zo'n kutlied. Anton verheft zijn stem. Natuurlijk, zijn oudste broer is in zijn nopjes als hij het woord heeft voor een groep mensen.

‘Lieve aanwezigen, mag ik even uw aandacht?’

Zijn zware stem galmt door de kamer.

‘Stilte lieve mensen. Stilte!’ Hij klapt in zijn handen totdat het langzaam stil wordt.

‘Lieve Robbert, beste broer. Vandaag is een grote mijlpaal in je leven: je bent veertig jaar geworden. Wie had dat gedacht, mijn kleine broertje die veertig wordt. Geloof me Robbert, het leven begint bij veertig. Ik kan het weten. Ik hoop natuurlijk dat je net zo’n wijze man wordt als ik, haha. Maar gelukkig heb je nog een paar jaar voor de boeg om zover te komen.’

De mensen in de kamer lachen.

Eikel. Hou gewoon je bek en begin met zingen.

Robbert lacht gedwee.

‘Kom op met je lied, ik ben er klaar voor.’

‘Geduld broertje, nog even geduld.’

Anton kijkt opzij, alsof hij ergens op wacht. Robbert volgt zijn blik. Dan ziet hij Jeroen en Maartje uit de gang naar hem toekomen. Ze hebben zich uitgedost in indianenpakken en hun gezichten met verf besmeurd. Jeroen heeft een tennisracket als gitaar, Maartje heeft twee sambaballen in haar hand en draagt twee blonde vlechten die horizontaal de lucht in steken. Ze hupsen in stereo op de beat van de muziek en laten ingestudeerde danspasjes zien. Jeroen gaat helemaal los met zijn hoofd en Maartje schudt met haar heupen. Ze kennen de tekst van het lied uit hun hoofd. Wat hebben ze dit geweldig gedaan! Hij geeft zich gewonnen. Veertig worden is gewoon leuk. Zijn kinderen, dat ze zoiets doen, dat had hij niet verwacht. Moet je ze daar zien uitsloven, voor hem! Zijn hart smelt. Daar doe je het toch allemaal voor.

Hij legt zijn arm om de schouders van Elvie die naast hem zit en trekt haar even naar zich toe. Hij glimlacht. Ze kijkt hem trots en liefdevol aan.

Zijn vrouw. Hun gezin.

Een feest met familie en vrienden. Zelfs Rudy en Wilco moeten kunnen zien hoe goed hij het heeft. Wilco knipoogt naar hem en Rudy steekt een duim op. Toppie!

Het leven is perfect.

De warme tegelvloer van de badkamer is een weldaad aan Elvies vermoeide voeten. Eindelijk die pumps uit. Ze pakt een tissue en veegt de lippenstift eraf. Roze. Ze trekt haar jurk uit en hangt hem over de badrand. Morgen maar opruimen. Even overweegt ze om zo in bed te vallen. Nee, eerst maar even tanden poetsen. Ze draait de tube tandpasta open en drukt een beetje op de tandenborstel.

‘Hé, schoonheid van me.’

Robbert komt de badkamer binnen en gaat achter haar staan. Hij kijkt met lodderige ogen naar de vrouw in de spiegel voor hem.

‘Zo, dat is een geil setje.’

Elvie voelt zijn handen om haar borsten.

‘Marlies Dekkers,’ mompelt ze, terwijl ze haar tandenborstel in haar mond steekt.

‘Elvie, al was het van de koningin. Het mag uit.’

Zijn handen trekken aan haar beha. Straks trekt-ie het nog kapot. Ze voelt hoe zijn hand haar borst zoekt. Het irriteert haar. Kan hij niet wat subtieler zijn?

‘God, wat heb je toch een lekkere tietten.’

‘Toe Robbert, doe normaal, je bent dronken! Ga slapen. Morgen is er weer een dag.’

‘Jij bent mijn toetje van deze dag, lieve Elvie. Kom, laten we een mooi eind aan deze dag maken.’

‘Robbert, rot op.’

Ze zegt het met een felheid die haar zelf verrast. Ze spoelt haar mond onder de kraan, veegt hem af aan de handdoek op het rekje en draait zich van hem weg.

‘Elvie, je bent mijn vrouw, het is mijn veertigste verjaardag. Ik mag je toch wel neuken op mijn verjaardag?’

Hij begint te zingen.

‘Trouw niet voor je veertig bent, en alle geheimen van het huwelijk kent...’

Hij pakt haar bij haar middel en beweegt zijn heupen, de hare met zijn handen meetrekkend.

‘Je hebt niet eens een stijve en volgens mij kun je die ook niet krijgen, zoveel als jij gezopen hebt.’

Robbert ritst zijn gulp open, haalt hem uit zijn broek en begint te sjorren.

‘Natuurlijk wel Elvie, kijk, hij doet het nog hartstikke goed.’

Elvie kijkt toe hoe hij aan zijn pik rukt. Seconden lijken een eeuwigheid. Er gebeurt niets. Minachtend kijkt ze hem aan.

Loser.

Ze had heel andere fantasieën toen ze het nieuwe lingersetje kocht.

In ieder geval geen dronken Robbert en meer energie voor zichzelf dan ze nu voelt. Ze denkt terug aan het afscheid van Rudy en Wilco.

Ze heeft zich doodgeschaamd voor het gedrag van Robbert, die hen vrijwel de hele avond heeft genegeerd. Verwachtingen. Wateen teleurstelling. Tranen prikken achter haar ogen.

‘Elvie, als jij het doet gaat het veel beter.’

Hij pakt haar hand en brengt hem naar zijn pik. Ze slaat hem weg.

‘Lazer op. Kijk naar jezelf. Je bakt er niks van. Als dit jouw manier van liefhebben is nu je veertig bent, staan mij nog zware jaren te wachten,’ sneert ze.

Ze trekt haar beha uit, loopt naar de slaapkamer en pakt haar flanellen pyjama.

Hij grist hem uit haar handen.

‘Wat is er mis met mijn pik? Sinds wanneer heb jij iets te klagen over mijn jongeheer?’

‘Niks Robbert, laat maar. Kom op, hier met die pyjama, ik ben moe en wil slapen.’

‘Wil je daarom zo vaak niet vrijen? Is mijn pik niet goed genoeg voor jou? Je droomt zeker over een neger met een joekel van hier tot Tokyo.’

Met kracht smijt hij de pyjama op het bed. Zijn ogen spuwen vuur.

‘Op mijn verjaardag! Ik kan het niet geloven. Mijn vrouw fantaseert over negers. Geweldig cadeau Elvie.’



Hij had op zijn minst verwacht dat ze vanavond wel met hem wilde vrijen. Wat een afknapper. Hoeveel afwijzing kan een man hebben? ‘Robbert, je bent dronken. Laat me met rust.’

‘Ik ben niet dronken, ik weet nog heel goed wat ik zeg en wat ik doe. Kom op, geef antwoord: wat is er mis met mijn piemel? Ik heb je godverdomme twee kinderen gegeven. Toen wilde je wel, iedere dag zelfs!’

‘Niets Robbert, er is niets.’ Had ze haar grote mond maar gehouden. Dit zou weleens op een ruzie kunnen uitlopen.

‘Je stinkt naar alcohol en je bent dronken. Ik wil slapen. Morgen praten we verder.’

Hij kan het niet geloven. Ze ontkent het gewoon! Woest trekt hij het dekbed om zijn schouder en draait zich van haar weg. Dan niet. Elvie grist de pyjama van het bed en loopt langs hem heen zonder hem aan te kijken.

Vannacht slaapt ze op de logeerkamer.

Alleen.

Teleurgesteld draait Robbert zich weer om. Hij kan maar niet geloven dat ze echt is weggegaan. De machteloosheid die hij voelt, is enorm. Hij draait op zijn rug, legt zijn hand om zijn ballen en denkt terug aan de rest van de avond. Vandaag is hij veertig geworden. Zijn hoofd tolt. Misschien kan hij beter maar gaan slapen. Hij draait zich weer op zijn rechterzij en legt zijn hand onder zijn hoofd. Niet meer denken nu.

Binnen enkele minuten valt hij in slaap.



## 5

‘Robbert, mag ik je voorstellen aan Denise Lammers, onze internationale sales coördinator van Atlantis?’

De stem van zijn collega haalt hem uit zijn concentratie. Jeetje, is dat mens er nu al? Het laatste waarin hij zin heeft, is een standaard kennismakingsgesprekje met een nieuwe collega. Hij werpt een snelle blik op zijn horloge. Wat was het laatste punt nu ook alweer? Razendsnel tikt hij de ontbrekende tekst in. Straks uitwerken. Met een ingehouden zucht schuift hij zijn stoel naar achteren, rukt zich los van zijn presentatie, met zijn muis nog even snel op ‘bestand opslaan’ klikkend.

Hij staat op en steekt met een automatisch gebaar zijn hand uit.

‘Robbert Minken.’

‘Denise Lammers.’

De zachte hand beantwoordt zijn handdruk met een kracht die hem verrast. Robbert kijkt op. Holy macaroni. Toon had hem wel eens mogen waarschuwen. Twee diepbruine ogen kijken hem doortastend aan. Hij steekt zijn borst vooruit. De vrouw die voor hem staat, is sexy en zelfverzekerd. De zwarte naaldhakken van haar puntige laklaarzen onder haar beige mantelpakje verraden haar ware lengte. Lange bruine lokken omkransen haar gezicht en dansen op haar schouders. Een prachtige, roodgeverfde mond. Zijn blik blijft even hangen bij haar volle lippen. Onwillekeurig glijdt zijn tong over zijn onderlip. Zijn blik glijdt naar beneden. Een bescheiden décolleté, net genoeg zichtbaar om een glimp van haar borsten op te vangen. Het wordt plotseling warm in de kamer. Heel erg warm.

‘Robbert is de projectleider van Atlantis en coördineert het project binnen EMEA,’ vervolgt zijn collega.

‘Ik stoor je hopelijk niet?’

Haar stem is zacht en uitdagend tegelijk, alsof ze heel goed weet dat zij hem gestoord heeft. Haar blik valt op de presentatie op zijn laptop.

‘Goed om te zien dat je al bezig bent voor de heisessie van volgende week. Ik ben benieuwd naar jouw aanpak, Robbert,’ vervolgt ze.

Robbert schraapt zijn keel.

‘Welkom bij CFK, Denise. En nee, je stoort niet, een mooie vrouw als jij stoort me nooit.’ Hij glimlacht en legt zijn hand in zijn nek.

‘Hoe bedoel je dat precies, Robbert?’

Robbert kijkt haar aan en voelt het bloed naar zijn wangen stijgen.

Haar donkere ogen lijken dwars door hem heen te kijken.

‘Sorry, je hebt gelijk. Ik weet even niet wat me bezielde,’ hakkelt hij.

‘Ik bedoel natuurlijk dat ik nieuwsgierig ben naar onze kennismaking.’

Dat hij er zomaar zo’n compliment uitfloept en dat bij een vrouw die daar blijkbaar niet van gediend is. Dit doet hij anders nooit! Wat is dit nu weer?

‘Gelukkig, Robbert, ik ben blij dat we elkaar begrijpen. Volgens mij hebben we morgen een afspraak waarbij we meer tijd hebben om van gedachten te wisselen. Ik ben benieuwd naar jouw strategie en visie. We zijn toe aan een nieuwe coördinator met frisse ideeën.’

Zijn blik volgt de hare richting zijn presentatie. Zijn vingers glijden door zijn haar in een poging zijn lok naar achteren te brengen.

Hij opent zijn mond om iets te zeggen om indruk te maken, maar op de een of andere manier komt er niets. Hij kucht en kijkt haar aan.

‘Excuseer me, Denise, ik wil nog even verder, ik spreek je morgen,’ breekt hij het gesprek af. Hij draait zijn rug naar haar toe.

‘Ik zie uit naar onze nadere kennismaking, Robbert.’

Haar stem klinkt mierzoet en vol belofte.

## 6

Robert klapt vergenoegd zijn iPad dicht.

‘Ik ben blij met jou, Denise. Fijn dat we elkaar kunnen vinden in onze visie. Er zijn niet veel mensen die zo groots durven te denken.’